

ת"פ 563/05/17 - מדינת ישראל, באמצעות פרקליטות מחוז צפון נגד ראפת חמודה

בית משפט השלום בנצרת
ת"פ 563-05-17 מדינת ישראל נ' חמודה(עציר)

בפני בעניין: כבוד השופט דניאל קירס
מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז צפון
מר נדב בן הרוש, מתמחה

המאשימה

נגד
ראפת חמודה באמצעות ב"כ עוה"ד אחמד
נוג'ידאת

הנאשם

גזר דין

1. בדיון ביום 4.5.2017 הודיעה ב"כ המאשימה עו"ד שני אגוז כדלקמן:

"הגענו להסדר טיעון בתיק, לפיו יוגש כתב אישום מתוקן, הנאשם יודה ויורשע. עוד הוסכם על טווח ענישה לפיו המאשימה תטען לעונש ראוי של 4 חודשי עבודות שירות ואילו ההגנה תטען באופן חופשי. נבקש כי הנאשם יישלח לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן באשר לשאלת העונש, ולאור טווח הענישה ולצורך ייעול נבקש חוות דעת מאת הממונה על עבודות השירות...."

הנאשם אישר את הסדר הטיעון והודה בעובדות כתב האישום (המתוקן), והוא הורשע במקום בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן: פציעה בנסיבות מחמירות (סעיפים 334 ו-335(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977) ושיבוש מהלכי משפט (סעיף 244 לחוק העונשין).

2. על-פי כתב האישום, סמוך לבית הנאשם ומשפחתו בבוועינה נוג'ידאת, מתגורר קטין יליד 2000 (להלן: **המתלונן**) עם משפחתו. ביום 10.8.2016, סמוך לשעה 20:00, ישב המתלונן עם אחיו הקטן ועם אדם נוסף (להלן: **האדם הנוסף**) על ספסל בבוועינה נוג'ידאת מול דוכן שווארמה שבבעלות אחי הנאשם (להלן: **האח מוחמד**). בשלב מסוים החלו חילופי דברים בין הנאשם לבין המתלונן והאדם הנוסף. עקב חילופי הדברים, דחף הנאשם את האדם הנוסף, והחל להכות את המתלונן, בכך שנתן לו אגרופים וסטר לו. באותו זמן יצא האח מוחמד מדוכן השווארמה כשהוא אוחז בידו חפץ חד ורץ לעבר המתלונן. במקביל הצטרף אח נוסף של הנאשם (להלן: **האח רפעאת**), והכה את המתלונן בבטנו באמצעות קשר עץ. במהלך המכות המתוארות, אחזו הנאשם והאח רפעאת במתלונן והמשיכו להכותו בעוד האח מוחמד חותך אותו בגבו ובכתפו (וכאן נותרה על כנה המילה "סכין" מכתב האישום המקורי, למרות שבמקום

אחר בכתב האישום המתוקן נמחקה המילה "סכין" והוחלפה במונח "חפץ חד"; גם נמחקה מכתב האישום המתוקן התייחסות ל"נשק קר", ונמחקה מסעיפי עבירת הפציעה בנסיבות מחמירות, אחת מהנסיבות המחמירות; קביעתי היא כי אי-מחיקת המילה "סכין" במקום נוסף זה בכתב האישום המתוקן היתה בגדר טעות קולמוס, ויש לקרוא גם כאן את כתב האישום המתוקן כך שהאח מוחמד חתך את המתלונן ב"חפץ חד". על-פי עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, בעקבות מעשיהם של הנאשם והאחרים, נגרמו למתלונן שבעה חתכים בגבו ובכתפו, והוא נזקק לטיפול רפואי, במהלכו נתפרו החתכים. לאחר האירוע נמלט הנאשם מהמקום ועל אף שידע כי המשטרה מחפשת אחריו וכי הוא דרוש לחקירה לא רק שלא הסגיר עצמו במשך כ-8 חודשים, אלא המשיך בבריחתו מהמשטרה בנסותו להתחמק מהדין. נטען עוד בעובדות כתב האישום בהם הודה הנאשם כי במעשיו המתוארים, חבר הנאשם לשני אחיו ובצוותא חדא פצעו את המתלונן, והנאשם מנע והכשיל הליך של חקירה פלילית.

3. הנאשם הורשע כאמור בעבירות שצוינו בכתב האישום המתוקן - פציעה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 334 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 בנסיבות סעיף 335(א)(2), בענין נוכחותם של שניים או יותר שחברו יחד לביצוע המעשה בידי אחד או אחדים מהם. לא יוחסה לנאשם בכתב האישום המתוקן נסיבה מחמירה בענין נשק.

4. לדיון ביום 6.9.2017 שהיה קבוע לטיעונים לעונש, התייצב סנגורו הקודם של הנאשם, ללא הנאשם. בדיון הנדחה ביום 25.9.2017 הודיע הסנגור הנוכחי על ייצוג, וקיבל ארכה כדי ללמוד את התיק. עד לדיון הנדחה לטיעונים לעונש היום 2.10.2017, טרם הוגשה חוות הדעת של הממונה על עבודות שירות. ב"כ המאשימה מר נדב בן הרוש טען בין היתר, כי הנאשם לא התייצב בפני הממונה אף שזומן כדיון. "מכאן", כך טענת המדינה, "בחר לוותר על ההקלה בדמות ביצוע [מאסרו] על דרך עבודות שירות ועל כך אין מנוס מגזירת עונש 4 חודשי עבודות שירות מאחורי סורג ובריח" (פרוטוקול 2.10.2017 ע' 9 ש' 26-28). הסנגור טען, בין היתר, "נבקש מבית המשפט להסתפק בחודש עבודות שירות או לחילופין תנאי וקנס" (ע' 10 ש' 7).

5. בהחלטה מיום 16.10.2017 הוריתי, ברוח החלטת כבוד סגן הנשיא (כתארו אז) **א' אברהם** ב-ע"פ (נצ') 47440-01-12 **בסול נ' מדינת ישראל** (25.1.2012), ניתנה לנאשם הזדמנות נוספת להתייצב בפני הממונה על עבודות השירות.

6. בחוות הדעת של הממונה על עבודות שירות אשר הוגשה ביום 5.11.2017, נמצא הנאשם מתאים לעבודות שירות.

7. בדיון ביום 15.11.2017, לאחר הגשת חוות דעת הממונה על עבודות שירות, טען ב"כ המדינה מר בן הרוש: "אנו עותרים למאסר בפועל של 4 חודשים, לפני שני דיונים במועד טיעונים לעונש טענתי ארוכות, חברי לא ביקש לשלוח אותו בשנית לחו"ד של הממונה, ו[עד ל]מועד שהיה קבוע לגזר דין הוא לא נשלח, אנו עומדים על עמדתנו" (ע' 12 ש' 10-12). הסנגור עמד על כך שהוסכם על הסדר בענין עבודות שירות, ו"עכשיו אני שומע מחברי לראשונה לגבי [מאסר]" (שם, ש' 14-16).

8. הנני קובע כי המדינה, מחויבת להסדר הטיעון אותו כרתה עם הנאשם, לפיו היא תעתור לעבודות שירות. ראשית, דוחה אני את טענת ב"כ המדינה לפיה הנאשם ויתר על האפשרות לרצות את המאסר בפועל שיטל עליו בעבודות שירות. אמת, לא היה מקום לכך שהנאשם יימנע מלהתייצב בפני הממונה על עבודות השירות כאשר הוזמן כדן. אולם, סדר הדברים המותווה בחקיקה הוא, שראשית מוגש תסקיר לפי סעיף 38 לחוק העונשין לפני ההחלטה האם להטיל מאסר (שלא על תנאי), ואם רואה בית המשפט להטיל מאסר כאמור, "בית משפט שגזר על נאשם מאסר בפועל לתקופה שאינה עולה על ששה חדשים, רשאי להחליט, בגזר הדין, שהנידון ישא את עונש המאסר, כולו או חלקו, בעבודת שירות..." (סעיף 51ב(א) לחוק). ואכן, ניתן למצוא מקרים שבהם נשלח נאשם לחוות דעת הממונה לאחר שהצדדים כבר החלו לטעון לעונש (ראו למשל ע"פ 791/93 גרליץ נ' מדינת ישראל, פס' 3 (4.8.1993); ת"פ (מחוזי חי') 36180-01-13 מדינת ישראל נ' ג'בארין (3.3.2014)). ודוק: בדיון שבו הוצג הסדר הטיעון בעניינינו, עשתה ב"כ המאשימה עו"ד שני אגוזי הבחנה ברורה בין **ההסדר**, לבין **בקשה** להורות כבר באותו שלב על חוות הדעת הממונה על עבודות שירות:

"הגענו **להסדר טיעון** בתיק, לפיו יוגש כתב אישום מתוקן, הנאשם יודה ויורשע. עוד הוסכם על טווח ענישה לפיו המאשימה תטען לעונש ראוי של 4 חודשי עבודות שירות ואילו ההגנה תטען באופן חופשי. **נבקש** כי הנאשם יישלח לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן באשר לשאלת העונש, ולאור טווח הענישה ולצורך ייעול נבקש חוות דעת מאת הממונה על עבודות השירות....".

ההסדר הוא בענין הגשת כתב אישום מתוקן, הודאת הנאשם, והגבלת עתירת המאשימה לעבודות שירות; **הבקשה** היתה לשלוח את הנאשם לשם עריכת תסקיר שירות המבחן וחוות דעת הממונה על עבודות שירות. היה זה בהמשכו של אותו דיון, ולאחר שהנאשם כבר הסכים להסדר הטיעון והורשע, שהודיע הסנגור על הסכמה לשלוח את הנאשם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות. עינינו הרואות, ששליחת הנאשם לממונה על עבודות שירות כבר באותו שלב לא היתה חלק מההסדר, אלא בקשה נלווית של המדינה. ועוד: דומה כי היה זה לאור הסדר הקבוע בחקיקה עליו עמדתי לעיל, שב"כ המדינה עו"ד אגוזי ציינה שבקשתה לשלוח את הנאשם לחוות דעת הממונה כבר באותו שלב היא "לצורך ייעול".

9. המסקנה מכל האמור היא, ששליחת הנאשם לשם עריכת חוות דעת הממונה לא היתה חלק מהסדר הטיעון (אלא בקשה של המדינה לה הסכים הסנגור הקודם לאחר הסכמה להסדר הטיעון ולאחר שהורשע הנאשם), ועל כן אי התייצבות הנאשם בפני הממונה על עבודת שירות בפעם הראשונה לא היתה בגדר הפרת הסדר הטיעון מצדו. בהעדר הפרת הסדר הטיעון, המדינה מחויבת לו.

10. אוסיף: מדבריו של ב"כ המדינה מר בן הרוש אשר ציטטתי לעיל, עולה כי טענת המדינה היא שהנאשם לא ביקש להישלח בשנית לממונה על עבודת השירות **לפני הטיעון לעונש**, ובכך דנתי לעיל. למקרה שיש לקרוא את טענתו של מר בן הרוש כטענה לפיה בית המשפט נתן לנאשם הזדמנות נוספת להישלח לממונה על עבודות שירות מבלי שהנאשם ביקש זאת **כלל**, אני דוחה אף טענה זו. שכן, הסנגור ביקש מפורשות בטיעונו לעונש ביום 2.10.2017 "להסתפק...[ב]עבודות שירות". סעיף 51ב(ב)(1) לחוק העונשין קובע כי בית המשפט לא יחליט על עבודות שירות אלא אם הוא קיבל לפני גזר הדין חוות דעת מטעם הממונה. מכאן, שטענתו של הסנגור בטיעונו לעונש ביום 2.10.2017, לפיה יש להטיל על הנאשם עבודת שירות, היא מניה וביה טענה לפיה יש לשלוח אותו בשנית לממונה על עבודת השירות

על מנת שזה יערוך חוות דעת כאמור, שכן, בלעדי זאת, לא ניתן להורות על עבודות שירות.

קבלת הסדר הטיעון בידי בית המשפט

11. כפי שכבר צוין, על-פי הסדר הטיעון, לו המדינה עדיין מחויבת, המדינה תגביל עצמה לעתירה לעונש העולה עד כדי ארבעה חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודת שירות. לפני גזירת דינו של הנאשם, על בית המשפט לבחון האם יש מקום בנסיבות הענין להסדר טיעון כזה. הגעתי למסקנה לפיה יש לאשר את הסדר הטיעון.

12. בטיעוניו לעונש, עמד ב"כ המדינה (לצד טיעוניו בענין הפרת הסדר הטיעון אותן דחיתי לעיל), על ההצדקה (בתחילת הדרך, לשיטתו) להסדר הטיעון. הוא טען כי למרות שמתחם העונש ההולם בנסיבות הענין עומד על 10-36 חודשי מאסר בפועל, ההסדר היה מוצדק נוכח עקרון אחידות הענישה, נוכח גזר הדין של אחי הנאשם מוחמד בגין הפרשה שבנדון, בו נקבע מתחם ענישה הנע בין 3 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל, ובו הושתו על מוחמד 6 חודשי עבודות שירות; זאת, כאשר מוחמד היה זה אשר החזיק בסכין, ולמוחמד עבר פלילי קל (ת"פ 44173-08-16 **מדינת ישראל נ' חמודה** (24.4.2017)). כן עמד ב"כ המדינה, בין היתר, על סולחה שנערכה בין הניצים (אשר כבר נשקלה לקולא אף היא במסגרת גזר הדין של האח מוחמד) ועל הודאתו של הנאשם שבפני בהזדמנות הראשונה, כשיקול בגיבוש הסדר הטיעון עם הנאשם שבפני.

13. משקבעתי כי המדינה אינה רשאית לחזור בה מהסדר הטיעון, ולאחר עיון בגזר הדין של האח מוחמד, טיעונים אלה, בענין סבירות הסדר הטיעון, מקובלים עלי.

גזירת דינו של הנאשם

14. סימן א'1 לפרק ו'1 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (חוק העונשין (תיקון מס' 113), התשע"ב-2012 (ס"ח 101)) מבנה את שיקול דעתו של בית המשפט בבואו לגזור דין.

מתחם העונש ההולם

15. המאשימה טענה כאמור למתחם עונש הולם העומד על 10-36 חודשי מאסר, והסנגור לא טען אחרת. אולם, הסדר הטיעון התבסס על עקרון אחידות הענישה בזיקה לגזר דינו של האח מוחמד, ובו הוסכם על תקרת עונש הנמוכה מהעונש שהוטל על האח מוחמד, לאור חלקו הקטן יותר של הנאשם שבפני באירוע הפציעה, וכאמור הדברים מקובלים עלי. על מנת לקבוע את עונשו של הנאשם שבפני במסגרת הסדר הטיעון, אעמוד להלן על הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, כדי לקבוע את העונש שיוטל על הנאשם, בתוך הטווח הכלול בהסדר הטיעון.

א. הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה

1. **פגיעת העונש בנאשם** - הנאשם טען כי הוא המפרנס של משפחתו לאחר שהוריו נפטרו, ובין היתר הוא מפרנס אח שלומד בגרמניה, ומכאן שככל שתוטל עליו תקופה ארוכה יותר של עבודות שירות הדבר עלול לפגוע בו. בקשר לטענה בדבר פרנסת משפחתו, אציין כי רשום בתסקיר שירות המבחן כי הנאשם, שהוא בן 38, הוא הילד ה-11 מתוך 13 במשפחה, ואחיו בגירים גם כן, בגילאים הנעים בין 30 ל-50. לא הובאו ראיות לענין מימון אח הלומד בגרמניה. לצד זאת יצוין כי רשום בחוות הדעת של הממונה על עבודות שירות כי הנאשם מסר כי מצבו הכלכלי לא יהווה עילה לבעיות בנוגע להתייצבות לריצוי עבודות שירות.

2. **פגיעת העונש במשפחת הנאשם** - ראו לעיל.

3. **נזק שנגרם לנאשם מביצוע העבירה ומהרשעה** - הנאשם טוען כי הוא הופלל בניסיון למנוע ממנו להתמודד בבחירות ברשות המקומית שבה הוא מתגורר. מכאן, ומאחר והנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, יש להבין כי הנאשם טוען כי ביצוע העבירה וההרשעה עלולים לפגוע באפשרותו להתמודד בבחירות כאמור.

4. **נטילת אחריות ומאמצים לחזרה למוטב** - מחד גיסא הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן. מאידך גיסא צוין בתסקיר שירות המבחן כי הנאשם נוטל אחריות חלקית בלבד, וכי הוא טען כי הוא אך ניסה להפריד בין נערים שרבו ביניהם, וכי הוא נמנע מלהתייצב בחקירה במשטרה כי הוא זומן טלפונית אך לא קיבל הזמנה בכתב, וסבר כי מנסים "להפיל" אותו. בענין חזרה למוטב, צוין בתסקיר כי לנאשם יכולת תעסוקתית טובה.

5. **מאמצים לתיקון תוצאות העבירה** - כאמור, נערכה סולחה בין הניצים באירוע.

6. **שיתוף הפעולה של הנאשם (שיקול לקולא)** - מחד גיסא שיתף הנאשם פעולה וחסך משאבים לתביעה ולבית המשפט בכך שהודה בהזדמנות הראשונה. מאידך גיסא, הנאשם לא התייצב לדיון טיעונים לעונש ולא התייצב כאשר זומן בידי הממונה על עבודות שירות בפעם הראשונה.

7. **התנהגות חיובית** - הנאשם טען כי היתה לו קבוצת כדורגל ושהוא שיתף ילדים צעירים בקבוצה על חשבוננו; הנאשם לא הגיש ראיות בתמיכה לטענה זו. הנאשם טוען כי הוא בוגר מכוון וינגייט, כי הוא למד מסחר ייבוא ויצוא באוניברסיטה, וגם לעניינים אלה לא הביא ראיות.

8. **נסיבות חיים קשות** - הוריו של הנאשם נפטרו בשנת 2011, עת היה בן כ-32 שנים.

9. **התנהגות רשויות אכיפת החוק** - הנאשם לא העלה טענות בנושא זה.

10. **חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה - לא חריג.** העבירה בוצעה בחודש 8.2016.

11. **עבר פלילי או העדרו - המדינה טענה כי אין לנאשם הרשעות קודמות** (פרוטוקול 2.10.2017 ע' 9 ש' 20).

ב. **שיקום; הגנה על שלום הציבור; הרתעת היחיד; הרתעת הציבור -** ב"כ המדינה טען שיש להביא בחשבון שיקולי הרתעה. צוין בתסקיר שירות המבחן כי קיים סיכון בינוני אצל הנאשם להישנות התנהגות עוברת-חוק בעתיד. לא ראיתי כי קיימות נסיבות בפרשה מושא ענייננו או בחלקו של נאשם זה בה, כדי להצדיק חריגה מעל למתחם העונש ההולם (בו כבר נלקח בחשבון הצורך להרתיע בפני עבירות אלימות באמצעות חפץ חד, העלול אף לקטול חיים).

ג. **נסיבות נוספות - אין נתונים.**

לאור כל האמור, הנני מטיל על הנאשם עונשים כדלקמן:

א. ארבעה חודשי מאסר בפועל. הנאשם ירצה את המאסר בעבודות שירות.

ב. ארבעה חודשי מאסר על תנאי. התנאי הוא כי במשך 3 שנים מהיום לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון.

ג. ששה חודשי מאסר על תנאי. התנאי הוא כי במשך 3 שנים מהיום לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע.

ד. קנס בסך 1800 ₪ או 14 ימי מאסר תחתיו. הקנס ישולם ב-3 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 1.12.2017. אם לא ישולם איזה מהתשלומים במלואו ובמועדו, יתרת הקנס תעמוד לפרעון מיידי.

ה. הנאשם ישלם פיצוי בסך 4000 ₪ למתלונן שפרטיו הם: מ' א'. זאת, עד 1.2.2018. המאשימה תמסור את פרטי הזהות של המתלונן תוך 14 יום מהיום. הפיצוי יופקד במזומן בקופת בית המשפט. אם סכום הפיצוי לא יופקד במועד, הוא יישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק החל מהיום.

המזכירות תמציא העתק גזר דין זה לממונה על עבודת השירות

המאשימה תיידע המתלונן והאפוטרופוס (הוריו) בענין תוכנו של גזר דין זה.

הנאשם יתייצב לריצוי עבודות השירות ביום 26.12.2017 בשעה 8:00 ביחידת עבודות שירות, מפקדת מחוז צפון, יחידת עבודות שירות, רחוב הציונות 14, טבריה. יצוין כי הממונה על עבודות שירות מסר כי היחידה

מצויה בתוך תחנת משטרת טבריה וכי רוב קווי האוטובוסים הפנימיים מגיעים למקום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בנצרת תוך 45 יום.

ניתן היום, ד' כסלו
תשע"ח, 22 נובמבר
2017, בהעדר
הצדדים.
דניאל קירט, שופט